

- 7 И нажеженный-тъ пѣсекъ ще стане езеро,
И жадна-та земля источниці водни;
“Въ селеніе-то на чакалы-тѣ, дѣто лѣ-
жахъ,
Ще бже зеленище съ трѣсть и розогъ.
8 И тамъ ще бже друмъ, и пѣтъ,
И ще ся наименоува пѣтъ святъ:
“Нечистый нѣма да мине прѣзь него, но
ще бже за тѣхъ:
Тойзи що пѣтува даже и глупави-тѣ нѣма
да заблуждавать.
9 “Лъвъ не ще да има тамъ,
И хыщный звѣрь не ще възлѣзе по него;
Не ще ся намѣря тамъ:
Но избавени-тѣ ще ходять тамъ.
10 И “искупени-тѣ Господни ще ся вържатъ,
И ще дойдътъ съ възкличаніе въ Сионъ,
И вѣчно веселіе ще бже на главъ-тѣ
имъ:
Радость и веселіе ще придобѣютъ:
“А скръбъ и въздышаніе ще побѣгнутъ.

ГЛАВА 36.

- 1 Въ “четыринадесето-го лѣто на царь
Езекіѣж, възлѣзе Сеннахиримъ царь Асси-
рійскый вѣрзъ всички-тѣ укрѣплены Іудии
2 ны градове, и гы прѣвзѣ. И проводи Асси-
рійскый царь Рапсака отъ Лахисъ въ
Іерусалимъ при царь Езекіѣж, съ голѣмъ
силъ. И застанъ той при водоводъ-тъ
на горній-тъ водоємъ, върху друмъ-тъ на
3 нивъ-тѣ на тепавичаря. Тогазъ излѣзохъ
при него Еліакимъ, Хелкіевъ-тъ сынъ,
домостроитель-тъ, и Шевна писецъ-тъ, и
Іоахъ, Асафовъ-тъ сынъ, памятописецъ-тъ.
4 И “рече имъ Рапсака: Кажѣте сега на
Езекіѣж: Така говори великийъ царь, Асси-
рійскый царь: Кое е това упованіе, на
5 което уповаешъ? Говоришь: *Ималъ* съ-
вѣтъ и силъ за бранъ: но това е само
думы на устны: сега на кого ся надѣ-
ешь та си ся подижижъ противъ мене?
6 Ето, “ты ся надѣнешъ на жезлъ-тъ на
строшенъ-тѣ онъжи трѣсть, на Египетъ;
на коѣкто ако ся подире нѣкой, ще ся
втыкне въ рѣкѣ-тѣ му, та ще ѣж про-
муши: такъвъ е Фаронъ Египетскый царь
7 къмъ всички които ся надѣютъ на него. Но
ако ми речешъ: На Господа Бога нашего
ся надѣмъ, не е ли той, на когото вы-
сокъ-тъ мѣста и олтари-тѣ отиѣ Езекіѣ,
и рече на Іудѣ и на Іерусалимъ: Прѣдъ
8 тойзи олтарь ще ся поклоните? Сега про-
чее дай залозы на господаря ми Асси-
рійскый-тъ царь, а азъ ще ти дамъ двѣ
тысящы коніе, ако можешъ отъ твоѣхъ
странъ да дадешъ всадниці вѣрзъ тѣхъ.
9 И какъ ще върнешъ ты назадъ лице-то на
единъ мѣстоначальникъ отъ най малкы-тѣ

- рабы на господаря ми, та си уповаль на
Египетъ за колесниці и за конниці?
10 И сега, безъ Господа ли възлѣзохъ азъ
на това мѣсто за да го съсыпжъ? Господъ
ми рече: Возлѣзъ вѣрзъ тѣзи земѣж, та ѣхъ
съешишъ.
11 Тогазъ рече Еліакимъ, и Шевна, и Іо-
ахъ, на Рапсака: Говори, молимъ, на ра-
бы-тѣ си по Сирійскый языкъ; защото
12 го разумѣваемъ: и не говори ни Іудейскы,
да чуѣтъ людіе-тѣ, които сѣж на стѣнъ-
тѣ. Но Рапсака рече: Да ли само при
господаря ти и при тебе мя проводи
господарь-тъ ми да говорѣжъ тѣзи думы?
не при мжжіе-тѣ ли които сѣдятъ на
стѣнъ-тѣ, да ядѣтъ съ васъ наедно лай-
на-та си, и да пѣютъ пѣкочъ-тѣ си?
13 Тогазъ Рапсака застанъ та изыска Іу-
дейскы, съ голѣмъ гласъ, и рече: Слу-
шайте думы-тъ на великийъ-тъ царь, Асси-
рійскый-тъ царь: Така говори царь-тъ:
14 Да вы не прѣльщавя Езекіѣ; защото
не ще може да вы избави. И да вы не
прати Езекіѣ да уповаете на Господа,
като казува: Господъ непѣрѣменно ще
ны избави: тойзи градъ нѣма да бже
прѣдаденъ въ рѣкѣ-тѣ на Ассирійскый-тъ
15 царь. Не слушайте Езекіѣ; защото така
говори Ассирійскый царь: Направѣте съ-
гласіе съ мене, и излѣте при мене: “и
яждте всякой отъ лозіе-то си, и всякой
отъ смоковницѣ-тѣ си, и пѣйте всякой
17 отъ водъ-тѣ на щерѣж-тѣ си, Додѣ дойдъ
та вы земжъ въ земѣжъ подобнѣ на вашъ-
тѣ земѣжъ, земѣжъ на житю и вино, земѣжъ
18 на хлѣбъ и лозія. Да вы не прѣльщавя
Езекіѣ, като казува: Господъ ще ны из-
бави. Избавилъ ли е нѣкой отъ богове-тѣ на
народы-тѣ земѣжъ-тѣ си отъ рѣкѣ-тѣ на
19 Ассирійскый-тъ царь? Дѣ сѣхъ богове-тѣ
на Емаѣъ и Арпадъ? дѣ сѣхъ богове-тѣ на
Севарумъ? тѣ избавихъ ли отъ рѣкѣ-
20 тѣ ми Самаріѣжъ? Кои, между всички-тѣ
богове на тѣзи мѣста, избавихъ земѣжъ-
тѣ си отъ рѣкѣ-тѣ ми, та и Іеова
да избави Іерусалимъ отъ рѣкѣ-тѣ ми?
21 А тѣ мълчахъ, и нищо не му отговорихъ;
защото царь-тъ бше заповѣдалъ, и реклъ:
Да му не отговорите.
22 Тогазъ Еліакимъ, Хелкіевый сынъ, до-
моостроитель-тъ, и Шевна писецъ-тъ, и
Іоахъ, Асафовый сынъ, памятописецъ-тъ,
дойдохъ при Езекіѣж съ раздраны дрехы,
та му извѣстихъ думы-тѣ на Рапсака.

ГЛАВА 37.

- 1 И “когато чу царь Езекіѣ, раздра дре-
хы-тѣ си, и ся покры съ врѣтище, и влѣзе
въ домъ-тъ Господень.

а Гл. 34; 13.

б Гл. 52; 1. Іоан. 3; 17. Откр. 21; 27.

в Лев. 26; 6. Гл. 11; 9. Іез.

34; 25.

а Гл. 51; 11.

б Гл. 25; 8. 65; 19. Откр. 7;

17. 21; 4. —

а 4 Пар. 18; 13, 17. 2 Лѣт.

32; 1.

б 4 Пар. 18; 19 и дрг.

в Іез. 29; 6, 7.

е Зах. 3; 10.

а 4 Пар. 19; 1 и дрг.